

αὐτῆ; εἶπεν αὐτῆ. — Τότε δὲ ἰατρός ἐδοκίμασε ἐπιλήρησθαι καὶ διὰ σάλπιγγος μάλιστα· ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν τῆς ἤκουε, τὸναντίον δὲ ἀποστάσεις, ἀκούουσι δὲ καὶ μακρόθεν. — Βλέπεις καὶ τὴν καρδίαν σου; — Μάλιστα, αἰσθάνεται μετὰ ταῦτα ἕξι διέγραψε τὴν κίνησιν τῆς καρδίας καὶ τοῦ αἵματος διὰ τῶν ἀρτηριῶν.

Ἐπὶ αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ αἰσθητικὴ μετατίθεται ἐκ τῶν κοινῶν αἰσθητηρίων εἰς διάφορα ἄλλα ὅργανα μέρη· τὸ δὲ παραδοξότατον ὅτι βλέπουσι ἐπὶ μέσου σκιερῶν σωμάτων οἱ ἑκατατικοὶ εἰς ἀποστάσεις, ἀκούουσι δὲ καὶ μακρόθεν. — Ἐπειδὴ ἄλλοτε ἐτραγώδει ἡ εἰρημὴν γυνῆ, ὁ ἰατρός ἐπαμάρθη τὴν αἰτίαν. — Τραγωδῶδ', εἶπεν ἐκείνη, ἀπακιδώσιν μου, ἐπειδὴ τρομάζω βλέπουσα εἰς τὰ πόδια σου, ὅπου τὰ ὄργανα περικυκλοῦνται ὑπὸ φώτι. — Βλέπεις καὶ τὴν καρδίαν σου; — Μάλιστα, αἰσθάνεται μετὰ ταῦτα ἕξι διέγραψε τὴν κίνησιν τῆς καρδίας καὶ τοῦ αἵματος διὰ τῶν ἀρτηριῶν.

Ἐπὶ αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ αἰσθητικὴ μετατίθεται ἐκ τῶν κοινῶν αἰσθητηρίων εἰς διάφορα ἄλλα ὅργανα μέρη· τὸ δὲ παραδοξότατον ὅτι βλέπουσι ἐπὶ μέσου σκιερῶν σωμάτων οἱ ἑκατατικοὶ εἰς ἀποστάσεις, ἀκούουσι δὲ καὶ μακρόθεν. — Ἐπειδὴ ἄλλοτε ἐτραγώδει ἡ εἰρημὴν γυνῆ, ὁ ἰατρός ἐπαμάρθη τὴν αἰτίαν. — Τραγωδῶδ', εἶπεν ἐκείνη, ἀπακιδώσιν μου, ἐπειδὴ τρομάζω βλέπουσα εἰς τὰ πόδια σου, ὅπου τὰ ὄργανα περικυκλοῦνται ὑπὸ φώτι. — Βλέπεις καὶ τὴν καρδίαν σου; — Μάλιστα, αἰσθάνεται μετὰ ταῦτα ἕξι διέγραψε τὴν κίνησιν τῆς καρδίας καὶ τοῦ αἵματος διὰ τῶν ἀρτηριῶν.

Ἐπὶ αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ αἰσθητικὴ μετατίθεται ἐκ τῶν κοινῶν αἰσθητηρίων εἰς διάφορα ἄλλα ὅργανα μέρη· τὸ δὲ παραδοξότατον ὅτι βλέπουσι ἐπὶ μέσου σκιερῶν σωμάτων οἱ ἑκατατικοὶ εἰς ἀποστάσεις, ἀκούουσι δὲ καὶ μακρόθεν. — Ἐπειδὴ ἄλλοτε ἐτραγώδει ἡ εἰρημὴν γυνῆ, ὁ ἰατρός ἐπαμάρθη τὴν αἰτίαν. — Τραγωδῶδ', εἶπεν ἐκείνη, ἀπακιδώσιν μου, ἐπειδὴ τρομάζω βλέπουσα εἰς τὰ πόδια σου, ὅπου τὰ ὄργανα περικυκλοῦνται ὑπὸ φώτι. — Βλέπεις καὶ τὴν καρδίαν σου; — Μάλιστα, αἰσθάνεται μετὰ ταῦτα ἕξι διέγραψε τὴν κίνησιν τῆς καρδίας καὶ τοῦ αἵματος διὰ τῶν ἀρτηριῶν.

Ἐπὶ αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ αἰσθητικὴ μετατίθεται ἐκ τῶν κοινῶν αἰσθητηρίων εἰς διάφορα ἄλλα ὅργανα μέρη· τὸ δὲ παραδοξότατον ὅτι βλέπουσι ἐπὶ μέσου σκιερῶν σωμάτων οἱ ἑκατατικοὶ εἰς ἀποστάσεις, ἀκούουσι δὲ καὶ μακρόθεν. — Ἐπειδὴ ἄλλοτε ἐτραγώδει ἡ εἰρημὴν γυνῆ, ὁ ἰατρός ἐπαμάρθη τὴν αἰτίαν. — Τραγωδῶδ', εἶπεν ἐκείνη, ἀπακιδώσιν μου, ἐπειδὴ τρομάζω βλέπουσα εἰς τὰ πόδια σου, ὅπου τὰ ὄργανα περικυκλοῦνται ὑπὸ φώτι. — Βλέπεις καὶ τὴν καρδίαν σου; — Μάλιστα, αἰσθάνεται μετὰ ταῦτα ἕξι διέγραψε τὴν κίνησιν τῆς καρδίας καὶ τοῦ αἵματος διὰ τῶν ἀρτηριῶν.

ἀληθῶς τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιωματικοῦ περιλαμβάνετο εἰς τὸν κατάλογον τῶν τετραυματισμένων, ὃ ὁπείσοι τῷ ἑστάλῃ.

Τὰ θαύματα τῆς ἐμφύτου ὑπνολαλίας εὐρίσκονται καὶ εἰς τὸν τεχνητὸν μαγνητισμὸν.

Ὁ Reil ἐδοξάζεν ὅτι τὰ νεῦρα περικυκλοῦνται ἐπὶ πνεύματος εἴτε αὔρας αἰσθητικότητος, ὅθεν πιθανολογεῖται ὅτι δυνάμει αὐτῆς διχομέθαι, ἢ μεταδίδομεν εἰς ἄλλους τὰς ἀντιλήψεις, καθὼς χορδοτόνον ὄργανον ἔχει ὅταν ἄλλο κείμενον πλησίον αὐτοῦ κρουσθῇ. Τούτο δοξάζουσιν ὁ Τρεβηράνος, ὁ Έρνεστ, Πλάτνερ καὶ αὐτὸς ὁ Prochaska φρονῶν ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ νευρική δύναμις διαιρεῖται, διαμένει δὲ μέχρι τινος εἰς τὸ νεῦρον καὶ ἀπ' οὗ ἀποχωρισθῆ τοῦ ἐγκέφαλου· διότι ἕαν καὶ τὸ νεῦρον αὐτὸ ἀποκοπῇ, ἐρεθίζομενον πάλιν ζωογονεῖ καὶ ταραττεῖ τὰ κατωτέρα ὄργανα.

Ἐκ τούτων συμπεραίνομεν ὅτι ἡ προκειμένη αἰσθητικότης, ἣτις φθείρεται καὶ διαλύεται καὶ ἐπανορθοῦται ἀκαταπαύτως, ὑπάρχει ῥευστόν τι διήκον διὰ τῶν νεύρων, δυνάμει τῆς θελήσεως καθὼς ἐνόμιζον ὁ Ὀφριάνας, κατόπιν δ' αὐτοῦ ὁ Hunter, καὶ ὁ Abernethy. Ὁ Pomponatius, καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν Παταυίᾳ κατὰ τὸ 1500 ἀπέδειξεν, ὡς ῥευστόν, ὅτι τινες ἄνθρωποι ἰατροῦσι δι' ἀποβροχῶν τινων διευθυνομένων πρὸς τὸν ἄρθροστον ὑπὸ τῆς φαντασίας των. Ἀλλὰ τὴν περὶ τούτου γνώμην ἀνέπτυξαν μάλιστα οἱ νεώτεροι, ὁ Reil, Autenrieth, Humloldt, Burdach, Bichat, Bella, Béclard, ὅστις κόψας νεῦρον ἀνδρὸς ἀποκατέστησε τὴν συστολὴν τοῦ μυός, πλησιάζας εἰς ἀπόστασιν ὅμοια τριῶν γραμμῶν τὰ δύο ἄκρα. Πρόδηλον ἦτο ἐνταῦθα ὅτι ῥευστόν τι ἐπλήρου τὸ μεταξὺ αὐτῶν κενὸν διάστημα· ἀλλὰ τοῦτο ἐπιηροφωρήθη καὶ ἐκ τοῦ ἀκολούθου πειράματος· ἐπειδὴ ἐγγίσας διὰ μαγνητικῆς βελόνης τὸ ἄκρον τοῦ κενότος νεύρου εἶδεν ὅτι πάντοτε ἐξέκλινε διὰ τὴν ἐνωσιν τῶν δύο ἀντιθέτων καὶ ἐτερωνόμων ῥευστῶν· ἀλλὰ τὸ ἠλεκτρόμετρον τοῦ Smee ἀποδεικνύει ἐναργέστερον ὅτι ὑπάρχει τοιοῦτον ῥευστόν εἰς τοὺς μῦς, καὶ ὅτι ἐκρίνται καὶ ἐκ τοῦ δέρματος τῆς χειρός.

Ἐκτὸς ὅμως τούτων ἐδρεύει κατὰ μέσον τῆς κοιλίας πλέγμα τι νεύρων ἠλιακὸν λεγόμενον ἐξ οὗ πηγάζει τὸ συμπαθητικὸν νεῦρον ζωογονοῦν πάντα τὰ κεκρυμμένα αὐτόθι ὄργανα τῆς πέψεως καὶ τῆς αἱματώσεως εἰς τὰς σπουδαιοτάτας πρὸς συντήρησιν τῆς ζωῆς ἐνεργείας των. Ἀλλὰ τὸ κέντρον αὐτὸ ὡς ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ κατὰ πάντα ἀντάξιον αὐτοῦ ἐπωνομάσθη καὶ γαστρικὸν ἐγκέφαλος (cerebrum abdominale). ἀποδεικνύεται δὲ ἐκ πολλῶν περιστάσεων ὅτι ὑπάρχει μεγάλη μεταξὺ τῶν δύο τούτων σχέσις, καθὼς τῶν ἄκρων τοῦ φυσικοῦ μαγνήτου· ὅθεν ὁ μὲν ἐγκέφαλος θεωρεῖται παρὰ τοῦ Reichembach ὡς θετικὸς, τὸ δὲ γαστρικὸν πλέγμα ὡς ἀρνητικὸς πόλος. Τούτου δὲ δοθέντος ἐνοουμένον ὅτι αἱ πρὸς τὰ κάτω φερόμεναι ψηλαφήσεις τοῦ μαγνητιστοῦ οὐρυσιν ἐκ τῆς κεφαλῆς τὸ αἰθέρειον, ἢ νευρικόν, ἢ ζωικόν ῥευστόν πρὸς τὸ γαστρικὸν πλέγμα, ὅπου